

HISTÒRIA DE LA NOSTRA RÀDIO

Capítol 2 “La llarga travessia”

Al primer capítol d'aquesta sèrie us vaig explicar quins van ser els motius i circumstàncies que em van descobrir la meva passió per la ràdio i empenyer a iniciar el camí per aconseguir el suport municipal que faria realitat que Santa Bàrbara tingués la seua pròpia emissora local.

En aquest segon capítol vull concretar i documentar el llarg camí que vaig tenir que recórrer per aconseguir-ho. “La travessia del desert”, que ens conduiria finalment a l'oasi social i comunicatiu de la nostra La Plana Ràdio.

Tot i que “la flama” s'havia encès en mi l'any 1986, fruit de la meva col·laboració a Ràdio Joventut, no va ser fins l'any 1990 que vaig començar seriosament a fer la petició al Consistori presidit aleshores per l'alcalde Josep Bertomeu i compostat pels regidors, Alfredo Blanch, Fernando Valls, Josep Lluís Asensio, J Mª Fort, Inma Farnós, Joan Boronat, Xavier Marcoval, Rosa Mª Altés, Angel Fernandez i Josep Mª Gestí, tal com certifica el document adjunt.

Aquesta data no és casual, ja que abans de presentar la petició a l'Ajuntament, havia de disposar d'una argumentació coherent en que sustentar la proposta, i aquesta em va arribar quant em vaig assabentar de que la Generalitat, aquell mateix 1990 i des del Diari Oficial, informava de l'obertura dels terminis per presentar la documentació necessària per sol·licitar la concessió administrativa per als ajuntaments que volguessin disposar d'una freqüència per a la possible creació d'una emissora de ràdio local..... Aquesta era la meva primera oportunitat !, i la vaig aprofitar presentant la primera instància per fer la sol·licitud a les autoritats del moment.

El 20 de Desembre d'aquell any es va debatre i rebutjar per primer cop la meva petició. Com es pot llegir als documents dels que dispo, el 13 de novembre d'aquell 1990, jo havia entrat la petició al Ple que demanava crear un o dos llocs de treball fixos per atendre el manteniment “d'una possible emissora local municipal”, cas de que la Generalitat ens acabés concedint la freqüència per poder emetre.

El tema era debatut per la Corporació amb caràcter d'urgència, al punt número 6 del Ple i rebutjat “per la impossibilitat econòmica de poder-ho portar a terme”. Per unanimitat, el Ple “acordava deixar l'assumpte per a un estudi futur”...és a dir, tot i que la resposta era negativa, no deia obertament que no. Això em donava esperances.

Unes esperances que em van animar a seguir insistint i entrar noves sol·licituds, que per no fer-ho massa llarg i reiteratiu, resumiré datant-les. La segona, també rebutjada pels mateixos motius al Gener del 1991.

Al Desembre del 1992 insistia per tercera vegada i tot i que la resposta continuava essent negativa, els matisos començaven a canviar. Les eleccions municipals del Juny del 1991, incorporaven cares noves al nostre consistori i amb elles, també noves inquietuds, com ho demostrava el fet que alguns partits ja havien incorporat al seu programa electoral la meua proposta.

El nou consistori estava format pels veterans Fernando Valls, José Luis Asensio i Josep Mª Fort i s'incorporaven per primer cop, Joaquin Martí, Pili Julve, Fernando Llombart, Xavier Roe, Carles Ibañez, Montse Tena i Gerard Franch. Josep Bertomeu, seguia com alcalde. La proposta va ser debatuda a la Comissió cívica del 9 de Desembre del 1992 i em responia dient " que es tornaria a estudiar, després d'avaluar-ne el cost inicial i el posterior manteniment. També calia trobar un lloc on ubicar-la.

Seguíem millorant i fent camí cap al pas definitiu, però encara feia falta una darrera i definitiva embranzida, la que li donaria el recolzament popular.

Conscient de que la voluntat de l'administració anava madurant lentament, vaig creure oportú que el suport de les moltes entitats esportives, cíviques i culturals que hi havia al poble en aquell moment, ajudarien a fer caure el fruit definitivament...i així va ser. De fet, una de les principals raons en que sustentava la meua proposta era la utilitat que la ràdio municipal tindria per a l'associacionisme local, ja que permetria dinamitzar i donar a conèixer les moltes activitats que duïen a terme, per això el 6 de Novembre de l'any 1993, vaig convocar al Presidents de totes les entitats a una reunió a l'antic Saló Parroquial. Tretze, gairebé totes, van acudir a la convocatòria i els presidents/tes o els seus delegats van escoltar els meus raonaments, van fer les seues aportacions i finalment signaven un document que faria arribar als nostres polítics per que, definitivament, entenguessin que el projecte de crear una emissora de ràdio al nostre poble anava més enllà de lo personal per a convertir-se en una reivindicació de tot el poble representat a través dels seu arc cívic i associatiu.

L'any següent, el 1994, seria l'any definitiu, però això ja serà matèria per al proper capítol.

Josep Roig i Cardona
11 Agost 2019